

Γεννημένος το 1928, ο Τζον Μίτσελ έπιασε δουλειά στην εταιρεία Μοτορόλα στα 1953. Στα 1960, έγινε αρχιμηχανικός στα ασύρματα συστήματα επικοινωνίας. Γιος Ουκρανών μεταναστών στις ΗΠΑ, ο Μάρτιν Κούπερ γεννήθηκε επίσης το 1928. Από το 1954, εργαζόταν σε ερευνητική εταιρεία της Μοτορόλα. Μετακόμισε στη μητρική κι από τις αρχές της δεκαετίας του '70, έγινε προϊστάμενος του τμήματος τηλεφωνίας για αυτοκίνητα: Στην πραγματικότητα, ήταν πομποδέκτες δικτυωμένοι σε ένα κέντρο που συνδεόταν με την τηλεφωνία. Πανάκριβα μαραφέτια, με τα οποία εφοδιάζονταν τα ταξί, τα περιπολικά και τα αυτοκίνητα πλουσίων. Στενοί συνεργάτες στην εταιρεία, ο Μίτσελ και ο Κούπερ είχαν αλλεργία με τα καλώδια. Στα τέλη του 1972, έβαλαν σκοπό της ζωής τους να δημιουργήσουν ένα «τηλέφωνο χωρίς καλώδια». Ο Κούπερ το κατάφερε σε 90 μέρες. Στις 3 Απριλίου 1973, παρουσίασε το Motorola DynaTAC 8000X. Ήταν το πρώτο κινητό τηλέφωνο. Ζύγιζε ένα κιλό, είχε μήκος 33 εκατοστά, η μπαταρία του έφτανε για συνολικό χρόνο συνομιλίας από 20 μέχρι 33 λεπτά και κόστιζε μια περιουσία. Χαϊδευτικά, το είπαν «τούβλο». Ο Κούπερ πήρε για δαύτο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας τον επόμενο Οκτώβριο. Όμως, είχε βάλει τα θεμέλια για το άνοιγμα μιας νέας εποχής.

Κούπερ και Μίτσελ ρίχτηκαν στη δουλειά. Ως τα τέλη της δεκαετίας, τα εύχρηστα μικρά (αναλογικά) κινητά πρώτης γενιάς κατακτούσαν τις διεθνείς αγορές. Από το 1991, οι Φιλανδοί παρουσίασαν τα κινητά δεύτερης γενιάς: Ήταν ψηφιακά, προστάτευαν το απόρρητο των συνδιαλέξεων και παρείχαν μια ακόμα δημοφιλή δυνατότητα: Τα sms, τα φθηνά γραπτά μηνύματα. Μετά, τη σκυτάλη πήραν οι Ιάπωνες: Την 1^η Οκτωβρίου του 2001, στη χώρα του ανατέλλοντος ηλίου κυκλοφόρησαν τα κινητά τρίτης γενιάς. Στα τέλη της χρονιάς εκείνης, έφτασαν και στην Ευρώπη.

Πια, τα κινητά έπαψαν να είναι απλά τηλέφωνα. Φωτογραφίες, βίντεο, ιντερνέτ και τηλεόραση έγιναν μερικές από τις προσφερόμενες «υπηρεσίες» που παρέχουν.

(Έθνος της Κυριακής, 2.5.2010) (τελευταία επεξεργασία, 21.9.2010)